171

G

7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Aangekocht in de auctie Nijhoff
(Snellen v Vollenhoven. v Dijk. de Jonge)
november 1880

~~V 110~~ (voorlog 97)

171
97

GW. 3447
CA 257 (II)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

12 foll. char. goth. maj. et min. 26-32 linn. l. c. s. s. c. et pp. nn. in 4º

Vid.

Hain. Repertorium Bibliographicum. Nº 2497

Catalogus libr. saec. XV impress. quotquot in bibliotheca regia Hagana asservantur p. 131. nº 346

Paquet. ~~Mem.~~ Mém. litt. des Pays-Bas (in folio) II 588

Visser. Naamlyst p. 34

Campbell Annales de la typographie Neerlandaise au XVe siècle nº 257. (waar de titel ontbreekt.)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Bartholomei colonienſis·

Silua carminū · In qua primo philoſophia miris laudibus ſup̄ aurum·argentūq̄ꝫ·⁊ lapides precioſos extollitur· Deiñ Secta diogenis cynici cū q̇buſdam epigrāmatibus ponitur Ceterū · Zoilus detractor omniū doctoꝝ viroꝝ acerrime reprehenditur Poſtremo ponūtur duę fabellę·in qnarum altera latenter deridetur inanis gloria cuiuſdam poetę·⁊ in altera latēter premonemur· ne adulatoꝝ blādicijs fidē adhibeamus

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

❡ Epigrãma. in quo philoſophia miris laudib⁹ ſup̲ aurũ: argẽtũqʒ et p̃cioſos lapides extollitur

In Plutoniũ diuitem.

Quur Plutoni aurum p̄clarls philoſophię
Artib⁹ indocto iudicio ęquiparas?
Neſcis aſelle bipes: quod doctę Pallados artes
Exuperant longe q̄cquid in orbe nitet
Hiſce libens cedit Croeſi p̄cioſa ſupellex
Necnon ⁊ regis flaua metalla midę.
Hiſce metalliferi montes cedū̄t: ⁊ hydaſpes
Aurifer: heſperei qʒ aurea arena Tagi.
His etiam cedit diues Pactolus: et Hermus
Et q̄cunqʒ amnis fulua metalla vomit.
Hę ſuperãt aurum: quod cęcis inda cauernis
Seruat formica: ⁊ gryphs quod hyp̲boreus.
Munera qʒ Alcinoi radiantia: ⁊ aurea mala
Heſperidum: ⁊ niuei nobile dentis ebur.
Et nitidos lapides: quos voluit gẽmifer Indus
Quoſqʒ ferax rubri procreat vnda ſali.
Et byſſum: Coccũqʒ: ⁊ candida vellera Serum
Quę tingit roſeo murice clara Tiros.
Fragrãteſqʒ Arabum meſſis: et Cynnama odora
Quę fert turiferę gleba beata Sabę.
Sed q̄d opus multis: p̄clara ſcientia: ⁊ artes
Ingenuę exuperant totius orbis opes.
Nam pereunt gemmę: perit argentum: perit aurum:
Inclyta lux ſophię non peritura micat.
Donec erit tellus: ⁊ põtus ⁊ aer ⁊ ignis:
Durabit Sophię fama: decuſqʒ ſacrę.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

In eũdem

Ingenuas artes ſuperis demiſit ab aſtris
Juppiter: aurum imis terra vomit ſcrobibꝰ.
Terrarum ſcrobibus quãtum aurea ſidera cęli
Tantũdem inumeris anteſtat ars opibus.

¶ Panggyricon Carmen philoſophię cõſcriptum metro dactylico aſclepiadio hendecaſyllabo

Quę pulſare chelin pollice candido
Noſti Terpſichore: linque biuerticem
Collem Theſpiadum: ⁊ pegaſeas aquas:
Sis pręſens Sophię carminibus ſacris.

Hęc longe eſt paphia cãdidior dea:
Heros dardanius cui dedit aureum
Malum fonticuli in margine florido:
Cum Junone Jouis Pallade turbida.

Vox eius ſuperat dulciſonam lyram:
Thrax vates nemoris qua trahit horridas
Quercus: ſaxa: feras: qua nigra limina
Toruę Perſephones et phlegetonta adit.

Hęc multo viridem vincit hyaſpida:
Gẽmaſq; inumeras: ſydoniaſq; opes
Et regis nimias diuitias midę
Amneſq; auriferos heſperei ſoli.

Qui traxit ſtygiis tartareum canem
Ex antris facile clauiger Hercules:
Non hanc expoliet: eſto quod horrido
Vtatur gladio: ⁊ flãmigera face.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Hęc rexit populos quos nothus irrigat:
Cuſtos quos reprimit vrſę Erymãthidos:
Quos luſtrat rutilus ſol roſeis equis:
Sentit ve occiduo ſubrutus ęquore.

Hęc quõdam coluit doctiloquos viros
Telluris pharię: ⁊ cęcropij ſoli:
Jam vero populis dat latialibꝫ
Artes ĩnumeras: ⁊ ſacra dogmata.

Hęc phœbi roſei purpureos equos.
Aſpectat: gelidęqꝫ humida cornua
Phœbes: atqꝫ iouis mitia ſidera:
Stelloſaſqꝫ domos ſigniferi poli.

Et caduciferi Mercurij facem
Noſcit: tũ rigidam falciferi ſenis
Stellam: ⁊ belligeri flãmiuomũ iubar
Mauortis: venerisqꝫ aurea lumina.

Nouit flabra nothi hęc: ⁊ boreę gelu:
Iratiqꝫ iouis tela triformia:
Quę ruptis tremulũ nubibus aera
Quaſſant terrificis ſępe boatibꝫ.

Cernit pennigeras aeris alites:
Et vaſti Oceani ſquamigerum pecus:
Siluarumqꝫ feras: ⁊ genus arborum:
Floreſqꝫ herbiferi puniceos agri.

Quod mores rigidos cordibus inſerat:
Euulſis vicij vepribus aſperis:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Uirtutum rubidas vt pariant roſas
Aſtroꝝ rogito fac ſator optime.

Telos

¶ Hic ponitur Secta diogenis cynici
cum q̄buſdam epigrāmatibus

¶ Diogenes ſectam ſuam omnibꝰ ꝓmulgat

Quiſq̄s auet Cynicę prę cępta capeſcere ſectę:
Et fieri Cynicus nomine: re q3 ſimul.
Reſpuat argentum: nec non ꝛ Perſidos aurum
Et gēmas rubri purpureas pelagi.
Hinc faſtum mentis: ꝛ pompā glorię inanis
Uentoſam: ventriſq3 ingluuiem abijciat.
Contegat hinc humeros: ſcapulaſq3: ꝛ terga: nateſq3:
Et latera: ꝛ pectus palliolo duplici.
Huic plātas crepidę firmēt: ſed crura minutis
Interſperſa pilis tegmina nulla tegant.
Hinc humerum dextrum panaria pera fatiget:
Aſt humerum lęuum magna lagena grauet.
Et baculum in manibꝫ geſtet: quo languida mēbra
Subſtineat: rabidos quo ve canes feriat.
Nutriat hirſutam barbam ad pubem vſq3 fluentem
Quā raro expediet pectine multifido.
Huic cibus aptus erit lactucula: braſſica: beta
Panis: piſa: faba: lens: holus ōnigenū.
Huic largos hauſtus liq̄diſſima lympha propinet:
Arentes faucis torrida q3 ora rigans.
Cōcaua pro cyatho ſit dextera: proq3 catino
Sit panis gremio cōcauus in medio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Hic ſtimulante fame locupletum ad limina tendat:
Et fruſtum panis ore tremente petat.
Non tn̄ accipiat panem: quē diues iniquus
Obtulerit: ſed quē frugi homines dederint.
Hic caſtam vitam ducat: moreſqꝫ pudicos
Diligat: ꝛ veneris reſpuat illecebras.
Non ancillam habeat: non ſeruum: ſed ſibi (ſi vult)
Imperet vt dn̄s: pareat vt famulus.
Huic dent hoſpicium vinaria vaſa: proſeuca ve
Aut quercus gremio mortua putricauo.
Quom primū eois roſeus ſol ſurgit ab vn̄dis:
Ex oculis ſomnū molliculum excutiat.
Alterno ſtudio ꝟtutes diſcat ꝛ artes:
Poſtea quas dociles diſcipulos doceat.
Non cęcas rerum cauſas inquirere tentet:
Quę longe ingenium trāſuolitant hominis.
Quom radios ſolis ſpectat demerſus Horizon
Antipodum: duro dormiat in cilice
Hic niueas ſtatuas nudatis ambiat vlnis:
Quom terram niuibꝫ conſpuit Aegoceros.
Sed rabidos ęſtus (quos ſol: leo: ſyrius efflant)
Intrepidus nudo vertice ſuſcipiat.
Si q̄s eum palmis pulſauerit: aut truculentis
Contuderit pugnis ſuſtineat patiens.
Huic vngat guttus languentia mēbra labore:
Tollat ꝛ imūdum ſtrigilis aſpra ſitum.
In ſolium non deſcendat: nec balnea quęrat:
Squalida in vluoſa mēbra palude lauet.
Hic (ſi quo tendet) cilices: ſalebraſqꝫ viarum
Nudatis pedibꝫ proterat intrepidus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Hoſpicio exceptus panem: naſturcia: lympham
Fonticuli accipiat: ſed reqeſcat humi.
Carpere non ceſſet vicium: licet in caput eius
Cõiurent reges cum ſtolido populo.
Uirtutem pulchram cum ſanctis moribus ornet
Laudibus ĩmenſis: ⁊ ſuper aſtra ferat.
Hanc rigidam formã victus: habituſqꝫ relaxet
Nulla opoſa dies: nullaqꝫ feſta dies.
Diſcipulis chlamydem cũ pera det moriturus:
Si ſit diſcipulus vnus ⁊ alter ei.
Iuxta ſe baculum ponẽdum curet eodem
In tumulo: gelida quo ſua mẽbra cubent.
Ut quę ſe offenſum veniũt animalia duris
Uerberibus cędat: ⁊ procul a ſe abigat.

Telos

¶ Pallium diogenicum loq̃tur

Quõdam ego (ſi recte memini) velamina amẽna
Lanigeris gregibus ſponte mea tribui.
Nũc ego proh ſuperi ſcapulas: ⁊ brachia: ⁊ artus:
Et clunes cynici contego diogenis.

¶ Pera diogenica loq̃tur.

O cynice ex gremio tibi holuſcula lęta capaci
Promo: quom Phryxi vellera ſole tepent.
Et cum pręcocibꝫ malis liuẽtia pruna
Do: quom ſol Cancrum percoquit igne graui.
Hinc tibi do patulis decerptas vitibus vuas:
Quom titan vehitur lãcibus in trutinę
Sed cũ pane fabas: lentem: rapum tibi dono:
Euomit hybernas quom Capricornus aquas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Tu vero ingratus: quo non ingratior alter:
Quom mala pro meritis reddis acerba meis.
Nam grauecolenti anima quã podex ſpirat ⁊ alu⁹
Me miſeram excrucias nocte: dieqȝ ſimul.

❡ Baculus diogenicus loquitur
Subſtinuit quõdam me glandifera arbor: Olympi
Sidera quę petijt frondibus vmbriferis
Nunc ego diogenem: quẽ obſcęna animalia: ⁊ atri
Obmordent pulices ſubſtineo aſſidue.

❡ Crepidę diogenicę loquũtur
Cornigeri tauri quondam velauimus artus:
Nunc plantas olidi prob tegimus cynici.

❡ Dolium diogenicum loq̃tur.
Quõdam hominũ dulces potus: nectar qȝ deorum
Mellifluum in medio cõtinui gremio.
Nũc Cynicũ turpem (quo non ẽ turpior alter
Sub cęlo aſtrigero) hei mihi cõtineo

❡ Barba diogenica loq̃tur.
Mallem ego (ſic me dij bñ ament) ſordentia menta
Barbigeri pecoris deflua cõtegere.
Squalida diogenis qȝ ora exhalantia odorem
Latrinę extremę: aut ſordiduli ſcaphij.
Telos

❡ In oſores ſtudiorum humanitatis
Garrula barbaries prius Arctophylaca booten
Orbis hyperborei cardine deijcies.

Quã deturbabis de monte biuertice doctos
Muſarum cętus: laurigeroſqȝ viros.
Nos ſi non ceſſas verbis obtũdere: Aſelli
Aures tẽporibus figet Apollo tuis.

Telos.

¶ Epigrãmata in nequiſſimũ Zoilum: qui omnibꝫ doctis ⁊ probis detrahere geſtit

Zoile quur doctos verbis temeraſſe malignis
Non ceſſas: quom nil proficere ipſe potes.
Nam leo plus murem ducit: magnuſqȝ elephãtus
Obmorſus fędos exigui culicis.
Quã docti curãt ſtolidę cõuicia linguę:
Quę blatero indoctis euomit ex labijs.

In eũdem

Zoile q̄d cauſe eſt: vernacula verba citato
Greſſu ex ore tuo fluminis inſtar eunt:
Uerba latina meãt tardę teſtudinis inſtar:
Quę magno niſu trudis ab ore tuo:
In ꝓmptu cauſa eſt: vernarum tu didiciſti
Linguã: quam mater ſedula te docuit.
Sed neglexiſti facũdam ediſcere linguam
Uatum: q̄ norũt verba latina loqui.

In eũdem

Zoile quom doctę p̄claras philoſophię
Artes te memori mente tenere refers.
Tunc docti magnos ſuſpenſis naribꝫ ędunt
Ronchos: ⁊ naſum Rhinocerotis habent.
Quis (rogo dic) doctus te doctum credere poſſet:
Tardiloquę linguę barbariem audierit:
Nam tua verba fluunt vndai Aſphaltidos inſtar:
Et pycis idęis q̄ effluit arboribus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

In eūdem

Zoile quom vita ſis deſide: mente aſinina:
Moribus inſulſis: ingenioqꝫ rudi.
Poſt mortem (niſi me ſamij ſententia clara
Pythagorę fallat) magnus aſellus eris.

In eūdem

Nūc exporrecto trutinas tua ꝟba labello
Zoile: cōtractis nūc loqueris labijs.
Et varios geſtus exerces irrequietis
Palmis: philoſophus vt videare bon⁹.
Falleris ab demens: quom te ore: manuqꝫ probare
Philoſophum tentas: chironomū ee̅ probas.

In eūdem

Semꝑ Ariſtotelem loq̄ris: ſemperqꝫ Platona
In medijs buccis oris inertis habes.
Deſine Ariſtotelem cū pręceptore Platone
Indoctis labijs cōmemorare tuis.
Sed memora imūdos porcos: quos paſcere dignus
Aut ſtolidos aſinos: quos ruditate preis.

In eūdem.

Non fari recte noſcis: nec ſcribere recte:
Ignoras artes Zoile grāmaticas.
Doctiloquę logicę verſuta ſophiſmata neſcis:
Neſcis ⁊ eximij Rhetoricam eloquij.
Harmonię ſpēs ignoras inſcius omnis:
Nec rudimenta ſacrę noſcis Arythmeticę.
Hinc varias formas: ꝑplexaqꝫ ſthemata neſcis:
¶ Ars mēſurandi quę ingenioſa docet.
Et rapidum Phaitontis iter: phębeſqꝫ meatum
Neſcis: ⁊ etherę ſidera clara domus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Hinc tam ſcis rerum cauſas: ꝙ̄ ruſtica inepta
Quę molli ex penſo ſtamia craſſa trahit.
Te latet aſtriferum quę mens circūrotet axem
Errātis ſtellę quę mouet orbiculum.
Quę ſint virtutum ſpes: ꝛ quę viciorum
Non magis agnoſcis: ꝙ̄ puer anniculus
Tu tn̄ infęlix (quom nil ſapis) omnia noſſe
Dogmata te dicis vulgus apud ſtolidum.
Et cūctos rabido doctos diſcerpe morſu
Niteris: atq; viris detrahere eximijs.
Num tibi forte putas (doctos dum carpe pergis)
Nāciſci egregij nomina philoſophi?
Falleris ah demens: qui doctos laudibꝫ effert
Dignis: phūs ducitur eſſe bonus.
Qui contra doctos morſu diſcerpit amaro
Inuidię: Arcadicus creditur eſſe aſinus.

Telos

Epigrāmata ſubſequūtur: in qͥbus docti viri ſummis laudibꝫ ad ſummū vſq; cęlū ferūtur

Ad Antoniū philoſophū naturalem

Antoni rerum cauſas: ꝛ quęq; latentis
Abdita naturę mente tenes memori.
Qua ſtat materia ſtellati machina cęli
Noſcis: ꝛ aſtrigeri qua domus alta poli.
Quis deus hunc orbem certis moderatur habenis
Noſti: ꝛ quę mentes ſidera clara mouent.
Quur agitet ferus cęleſtia plauſtra bootes:
Quid vetat ęquoreis mergier Arcton aqͥs
Quę per zodiacon deducit ſemita ſolem:
Quid cauſę phębem integrat: ꝛ minuit.
Quid ligat anxioſi pugnātia corpa mundi:
Ut pacem ſeruēt fędere perpetuo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Unde micat longus flammarum tractus: ⁊ unde
Bolides: vñ faces: unde Comęta minax
Quis ventus nymbos affert: q̄s pellit eoſdem:
Nubibus hymbriferis unde perennis aqua.
Quur denſę nubes iaculantur fulmina: ⁊ ignes:
Verſicolor pluuias quur bibit Arquus aquas.
Quur Aer medius glaciales grãdinis ictus
Mittit: qui lętas dilapidant ſegetes.
Quę vis cęca creat gelidum duramen aquarum:
Quur nix mollicula ē: quurq; pruina riget.
Quid rapidus turbo portat: quid pręster ab alto
In mare nauigerum pręcipitatus agit.
Intra ſuos fines tumidū quid cõtinet ęquor:
Quur ęſtum pelagi luna nouella mouet.
Quid ſeptẽgeminos Euripi ſuſcitet ęſtus:
Quid geminos curſus concitat Oceani.
Quis tremor inſanus terram mouet: unde vacillant
Inſignis vrbes cum trepidis populis.
Hinc volucres cęli noſcis: piſceſq; profundi:
Siluarum q; feras: arboreumq; genus.
Quid poſſunt gẽmę noſcis: quid florigerę herbę:
Quid generat ſcrobibꝫ fulua metalla nigris
Sed quid opus multi s: te rerum nulla potentis
Abdita naturę cauſa latere poteſt.
Hinc te certatim laudant iuueneſq; ſeneſq;
Vocibꝫ ⁊ lętis te ſuper aſtra ferunt.

¶ Ad marcum Coſmographū.

Terrarum tractus noſti: quos ęquora nulla
Circūdant: ⁊ quos Doridos ambit aqua.
Oceani q; vias: nec non penetrabilis undę
Curſus: quos torto terra capit gremio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Et liquidos fontes: fluuioſq; ꝛ ſtagna: lacuſq;:
Et montes tectos perpetuis niuib⁹.
Antiquaſq; vrbes: erectiſq; oppida foſſis:
Et populos: quos ſol aſpicit exoriens.
Quos videt occiduus emerſus noctifer vndis:
Et quos igne graui torrida zona coquit.
Quos videt arctous boreas: gelidiq; Triones
Quos portat terrę planicies medię
Sed veteres ſocios prorſus neſcire videris:
Quos tibi ſpectatus cōciliauit amor.
Eia age fac populos (peregrinus quos tenet orbis)
Miſſos: ꝛ veteres noſce tuos ſocios.

¶ Ad theodericum vlſenium

Vlſeni terno meditaris carmina plectro
Carmina pieriis equiparanda modis.
O tellus ſup̄is dilcā: ꝛ terq; quaterq;
Felix: qua leto ſidere progenitus
Tunc venus: ꝛ geminis volucer Cyllenius alis
Fulſit: ꝛ idei proſpera ſtella iouis.
At vos Pierides puero pro lacte nitenti
Pocula pegaſeę plena dediſtis aquę.
Et docilem viridi puerum docuiſtis in antro
Fundere mellifluos ore canēte modos.
Hinc puerum phebꝰ cythara donauit eburna:
Auratum plectrum Calliopeia dedit.
Et teretes Clio calamos: lauroſq; virentes
Porrexit niuea docta minerua manu.
Hinc Aganippęos redolent tua carmina fontes:
Et referūt Sophię plurima ſenſa ſacrę.
Vt titan radiis fulgentia ſidera vincit:
Nocturnaſq; faces lucifer vt ſupat.

Sic tu pręclaros vates (quos lingua ſuperbos
Reddit ⁊ eloquium) doctior exuperas.

☾ Ad eūdem Theodericum vlſenium

Vlſeni tu ſcis q̄d ſphera : q̄d axis vterq̄ :
Quid cētron ſphere : q̄d polus ē geminus :
Quas cęli ꝑtes fremebūda perambulat vrſa :
Quas anguis ſulcat : q̄s Cynoſura terit.
Quoq̄ loco Arctophylax ſitus ē : quo creſſa Corona :
Quo ferus Engonaſis : quo q̄ canora Lyra.
Quo niueus Cygnus ſtellatas explicat alas :
A quo deceptam fabula fert Nemeſin.
Qua ꝑte effulget Cepheus ⁊ Caſſiopeia :
Andromeda : ⁊ Perſeus : Heniochuſq̄ ſimul.
Et puer Anguitenēs : ⁊ Deltoton : atq̄ Sagitta
Aſt Aq̄la : ⁊ Delphin : aliger ⁊ Sonipes.
Signiferiq̄ orbis ſtellantia mōſtra ferarum :
Cętus ⁊ ęquoreus : ſtellifer atq̄ Padus.
Et Lepus : atq̄ Canis : gladio q̄ tremend⁹ Orion :
Et quę vellus ouis colchidos Argo tulit.
Procyon : atq̄ tua Chiron doctiſſimus arte :
Hydraq̄ ⁊ Ara iouis : piſciculuſq̄ Notus
Hinc q̄nas noſcis zonas : quib⁹ aſtrifer orbis
Cingitur : ⁊ circum lacte nitente litum.
Quod bis ſex horis noctis : totidemq̄ diei
Verſatur cęli machina tota ſemel.
Et quę in horizonte deſcendūt horrida ſigna
Aſcendūt ve : cita mobilitate poli.
Quē motum exercet phębus : quē mēſtrua luna :
Quę ꝑ haitōteis icta micat radijs.
Et curſus : geminaſq̄ moras : greſſuſq̄ retortos
Turba planetarum deuia quos pagit.
Quę ſeptemgeminos portio colligat orbes :

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Orbes: qui modulos mellifluos reſonāt.
Scis qñ ſoli phebe eſt cōiuncta micāti:
Et qñ fratris oppoſita ē radijs.
Et cecas latebras ſolis: luneqꝫ labores
Ante diem ſtupidis dicere ſcis populis.
Que domus eſt phebi: que lune: que iouis: ꝛ que
Belligeri martis: falciferiqꝫ Senis.
Quo mō inequalis necnon equalis habetur
Hora: ꝛ vbi titan ſolſticium celebrat.
Et quātum boreus cōcedit ad oppida vertex:
Nobilis Europe que plaga vaſta gerit.
Quid fert noctiuagus flagranti crine Cometes:
Et qd flamma volans: ōnigeneqꝫ faces.
Quas tēpeſtates inducit nubila pleias
Et ferus Orion: Oleniumqꝫ pecus.
Quid mouet horrendos gelida cum grandine nymbos
Vñ trahit pluuias diſcolor iris aquas.
Quur nubes rapidum fremebūdo murmure fulmen
Contorquēt: quod mox obuia queqꝫ ferit.
Quid fert ſudificus boreas: quid nubil⁹ Auſter
Quidqꝫ ferox Eurus: quid tepidus Zephyrus.
Annus qͦs ſterilis fluet: ꝛ qͦs frugifer: ꝛ quis
Peſte furens: ꝛ quis proſperitate vigens.
Que ſtella inclinat gentes ad martia bella:
Que populum ad pacis ocia leta mouet.
Ex aſtris hominū genituram inquirere noſti:
Et quos euentus poſtera vita dabit.
Hinc tua laus floret nullo violabilis euo:
Laus: que ſidereuz tendit ad vſqꝫ polum.
Donec erūt ſtelle: donec vaga ſidera celi:
Noticie aſtroꝝ nobile lumen eris.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

❡ Ad Petrū Pāſophū ſeptē artiū liberaliū ꝓfeſſorem.

Pāſophe grāmaticē: logiceſqʒ ſophiſmata noſcis:
Facūdi eloquij Rhetoricam qʒ ſacram.
Et numeroſa tenes artis pręcepta canorę:
Artis: quā ſamius Pythagoras reperit.
Et numeri ad numerū quę ſit ꝓportio noſti:
Et quas doctrinas ars numeralis habet.
Hinc Geometrię formas: ⁊ ſchęmata mira
Deſcribis radio puluere in aridulo.
Solis item rapidos curſus: luneqʒ meatus
Noſcis: ⁊ igniferi ſidera clara poli.
Obſcuras rerum cauſas: ⁊ queqʒ repoſta
Naturę: labijs doctiloquis reſeras.
Quę mētes verſa nt errātia ſidera noſti:
Quis vertit cęlum ſpūs aſtriferum.
Hinc qd ſit vicium: qd virtus: qd fugiendum:
Quid cōplectendum diſſeris ore graui.
Sed qd prolixis te ꝟbis demoror? oēs
Doctrina exuperas: quos aliq̄ ars decorat.
Artibus his ſacris cōiuncta eſt aurea virtus:
Et caſti mores: ⁊ probitatis honos.
In te qd potius mirer? docilem ingenij vim
Perſpicui? claras an probitatis opes?
Laudibus humanis te dignum dogmata reddunt:
Aurea ſed virtus laudibꝫ ęthereis.

Telos

❡ Fabula de gallo ⁊ vulpe: in qua la//tenter deridetur inanis gloria cuiuſdam poetę

a Rbore de querna voces iactauit inanes
Gallus: ⁊ horrendos ędidit ore ſonos.

b iij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Nunc vbi glandifera cōprendit in ilice vulpes
Riſit ⁊ in gallum ſubdola verba dedit.
Galle decus volucrum nrām nūc accipe mentem:
Auribꝫ arrectis v̄ba qꝫ noſtra bibe.
Ecce per vmbroſas ſiluas: per inhoſpita teſq̄
Per valles imas: per iuga celſa rui.
Et volucrum cytharas: ⁊ dulcia Acāthidos ora:
Luſciniēqꝫ chelin ſepius aure bibi.
Sed tibi dulciſonę volucres (me iudice) cedunt:
Vt cedit querulę rauca cicuta lyre.
Talia vbi dixit: criſtatus rettulit ales:
O vulpes merito carmina magnificas.
Quom cātu exupero moribūdi guttur Oloris
Qui phaitontei ſtagna colit fluuij.
Et mihi multiforę buxi modulamina cedūt
Quę phryx tibicen pollice: ⁊ ore mouet.
Biſtonij vatis plectrum (quod lenijt Orcum:
Anguicomaſqꝫ deas) ora mea exuperāt.
Phyſtula (quę ſomnos Argeis ſuaſit ocellis)
Non poterit modulis ęquiualere meis.
Quę pram gratam ſcopulis Acheloia proles
Cātando impingit (me reſonāte) tacet.
Et lyra (quę tumido Delphina ſub ęquore fouit)
Cedere carminibꝫ cogitur illa meis.
Vox mea ſemicaprū Pana: ⁊ Dryadas: Satyroſqꝫ
Capripedes mulcet carmine dulcifluo
Aurea plectra gero: q̄s ſubterranea regna
Nigrę Perſephones: ⁊ Phlegetonta adeo.
Huic dixit vulpes O formoſiſſime galle
Quis dedit hanc cytharam? qua phlegetonta petis?
Dixit. Gallus ait muſcoſa biuerticis antra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Parnaſi: rupem qꝫ Aoniā incolui.
Atqꝫ ego pegaſeis ſitibūda labella ſub vndis
Prolui: ⁊ arēti fauce fluenta bibi.
Cuiꝰ odoratos hedere cinxere capillos
Calliopeia mihi hec aurea plectra dedit.
Proqꝫ hederis iuſſit ſerratam ſurgere criſtam
Ex capite vt vates doctus in orbe vocer.
Dixit. tum gallo vulpes caudata loquuta eſt.
Ecce ego Calliopes te reor eſſe pcum.
Succenſum qꝫ eius tenero te ſuſpicor igne: ⁊
Illaqatum eius mollibus illecebris.
Quom vetitos thalamos (veluti petulans Epycurus)
Appetis: vxorum copia grata tibi eſt.
Hunc vbi ſermonem finiuit callida vulpes:
Et finem ꝟbis blādiſonis poſuit.
Sim licet in venerem fedo procliuior hirco:
Et boue laſciuo ſpurcior ales ait.
Haut tn̄ Aonides coitu tētabo petulco:
Nec nitidas muſas lubrico amore ſequar
Quis (niſi ſpurcus amor) de turre Pyrenea truſit:
Theſpiadū amplexus: furta qꝫ dum petiȷ̄t:
Hec vbi gallus ait. vulpecula poplite flexo
Procubuit ſupplex: talia ꝟba mouens.
Galle poeta ſacer quernis elabere ramis
Blādiferaſqꝫ trabes deſere: ⁊ ima pete.
Et caput excultum criſtis: frontemqꝫ verendam
Appone: vt ſupplex oſculer ora tua.
Ora q̄bus cedunt thracis reſonātia vatis
Plectra: ⁊ phebee carmina amena lyre.
Hec vbi beſtia ait. gallus nodoſa reliq̄t
Robora: graminei qꝫ ima ſoli petiȷ̄t.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Sinciput exermũ qz armato dentibꝫ ori
Fraudoſę vulpis prębuit intrepidus.
Mox caput oblatum morſu lacerauit acerbo
Carniuorax vulpes alitis exta vorans.
¶ Dalle poeta ſacer q̄d inanis gloria pdeſt?
Quę tibi non vitam cõtulit immo necem? Telos

¶ Fabula de coruo ꝛ vulpe: in qua latenter ꝑmone/mur: ne fidẽ adhibeamꝰ adulatorꝫ blandicijs

i A patulę fagi ramis phębęa volucris
Aridulas voces gutture fudit ouãs.
Forſan flabra nothi: aut pluuiam: nubes ve crepãtes
Fulmine terrifico vaticinata fuit.
Callida humi ſtrata vulpes fertur ſub eiſdem
Ramis: quę accepit garrula murmura auis.
Hęc animo voluit q̄ fraude: aut arte volucrem
Illaqet: tãdem repperit illa viam.
Nam ſe ęgram finxit: gemituq̄z: ꝛ flebile murmur
Reddidit: hac coruũ fallere fraude ſtudens.
Hinc caput erexit: tremuliſq̄z vlulatibus ora
Soluit: ꝛ illachrymãs hęc (niſi fallor) ait.
Inclyte corue precor clamoſas ſupprime voces:
Me miſeram nimia garrulitate premis.
Deſine corue precor moribũdam obtũdere vulpem
Vocibꝫ horrendis: deſine corue precor.
Fronde ſub hac diros ego humi piecta dolores
Perdius ꝛ pernox languida ſuſtinui.
Stamina quę neuit lacheſis: diſrũpere tẽtat
Atropos: ꝛ mortem iam properare iubet.
Hęc vbi ait vulpes: obmutuit: ꝛ caput atrę
Illiſit terrę ſe exanimẽ ſimulans.
Quid fles? q̄d q̄reris? lachrymis q̄d rũpis obortis
Lumina? dic vulpes: decolor ales ait.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Eſtne fames: vel dira lues. aut quiſpiam acerbus
Morbus: qui exagitat te (mihi fare) rogo.
O corue eſurie ſi me marceſcere credis:
Falleris augurio: ſubdola beſtia ait.
Cõteſtoꝛ ſuperos: quod me igne: geluq́ꝫ viciſſim
Febris anhela coquit nocte: dieq́ꝫ furens.
Dum vigoꝛ omnis abit: dũ languentes caloꝛ artus
Deſerit: ⁊ frigus mẽbꝛa tremoꝛe quatit.
Me puto hyꝑboꝛeę ſtellis glacialibus vrſę
Suppoſitam: ſemper quo fera ſeuit hyems.
Aut gelidis niuibꝫ quas nubifer Apoeninus
Seruat: cuiꝰ apex ſidera clara tenet.
Dum vero frigus tremebũdos deſerit artus
Et mea mẽbꝛa caloꝛ toꝛquet: vt añ gelu.
Uſqꝫ adeo exuroꝛ truculentis febꝛibus: vt me
Expoſitam libycis eſtibus eſſe rear.
Aut aetnę iniectam: flãmas quę pumice mixtas
Candida ſiderei toꝛquet ad aſtra poli.
Hanc peſtem herbarum ſuccis: herbaqꝫ virenti
Pellere tentaui: pꝛofuit herba nihil.
Sepe deos pꝛecibus pulſaui: vt moꝛbida mẽbꝛa
Curarent: fuſe nil valuere pꝛeces.
Hinc tripodas phębi (quis delphica terra ſuperbit)
Jlicet acceſſi: vt numina cõſulerem.
Mox vbi fatidicum numen phębea ſacerdos
Pectoꝛe ſuſcepit: talia verba dedit.
Falleris ah demens: ſi moꝛbum pellere tentas
Uiribus herbarum: multiplici ve pꝛece.
Moꝛbus quo afficeris fatali elapſus ab aſtro
Dicitur: hinc herbis pellier ille neq́t.
Hippolytum elyſijs quanq́ꝫ reuocauit ab aruis
Herba: tñ peſtem hanc pellere nulla poteſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Si vero O vulpes ęgros curiarier artus
  Optas: conſilium ſume ſalubre meum.
Pennigerę turbę decus eſt phębeius ales:
  Et gratus ſtygiis: cęlicoliſqꝫ deis.
Hunc vbi frondoſę pſpexeris arbore fagi:
  Procũbas: ⁊ opem ſollicites precibꝰ.
Ille feram peſtem ſtomacho: liq̃diſqꝫ medullis
  Pellet: grata genis fixerit oſcla tuis.
Hinc pie corue precor: fer opem: miſerere miſellę
  Vulpis: ⁊ apta genis oſcula fige meis.
Ut morbũ expellas: q̃ frigore: ⁊ igne viciſſim
  Languidulos artus nocte: dieqꝫ premit.
Quod neq̃t herba virens: qđ non valet herbidus humor
  Efficere: hoc oſclo corue potes facili.
Quas ego fundo preces: ſi librę lãcibꝰ ęquis
  Penſas: his cernes iuſtius eẽ nihil.
Peſtibꝰ euulſis: ſi ęgros curaueris artus
  Laudibꝰ ĩmenſis te ſuper aſtra feram.
Sed ſi reſtiteris precibꝰ (quod abominor) iſtis:
  Dic pie dic corue ad cuiꝰ opem fugiam?
Hiſce q̃dem ꝟbis ſermonem belua clauſit:
  Et finem impoſuit blãdiſonis precibꝰ
Haud mora: nocticolor coruꝰ prorupit in haſce
  Voces: blãdiciis non ego credo tuis.
Faucibꝰ eſt blãdus: ſed cauda ſęuus adunca
  Scorpius: hamus ineſt melliferis qꝫ apibꝰ.
Aequoreis ſcopulis impacta ẽ cõcaua puppis:
  Dulcia Syrenũ carmina quę petiit.
Phyſtula dulciſona ẽ: miſerum qua callidus auceps
  Alituũ vulgus pellicit in laq̃os.
Qui blãdam vulpem cęcarum rętia fraudum
  Texere ſubdubitat: mẽte carere puto hũc.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Hos vbi ſermones accepit ſubdola vulpes:
Ingemuit querulos q; ędidit ore ſonos.
Me miſeram inſimulas fraudũ: ⁊ me texere ręte
Fraudis ais: quãq; mens mea fraude caret.
Dij mihi ſint teſtes: quod mẽs mea neſcia fraudum ẽ
Occultant nullum qđ mea ṽba dolum.
Qđ fugis ĩbellem vulpem fortiſſime corue:
(Venia ſit dicto) eſt dedecus: atq; pudor.
Haud ego lętiferos geſto (vt Baſiliſcus) ocellos:
Non (vt bos toru⁹) cornua adunca gero.
Non virus geſto ſub lingua: vt ſqnameus anguis:
Nec mortem cauda (vt ſcorpius) incutio.
Calcibꝫ haud ferio: vt ſonipes: nec ego vnguibꝫ vncis
Beſtiolas nemoris venor: vt vrſa ferox.
Non (vt aper) ſetis: nec (vt hiſtrix) ſqualeo ſpinis:
Nec geſto fauces (vt leo) carniuoras.
Eſcas (quas mihi ſors dederat) gingiua ego inermi
Contriui: nam dens nullus in ore fuit.
Denticulos (q̃bus omniparens natura beauit
Me) tuſſis iandudum expulit ore meo.
Quid metuis: q̃d corue fugis languentem: ⁊ inermẽ
Vulpem: quę texit rętia nulla doli.
Hinc vulpes ṽbis finem impoſuit: labijſq;
Occluſis tacuit, murmura quęq; premens.
Tũc phębi volucris furiali concita bile:
Effudit tales ore tonãte ſonos.
Eſto: quod exermes fallax vulpecula faucis
Geſtes: ſit quoq; dẽs nullus in ore tuo.
Non tñ eſt tutum fraudoſę lambere faucem
Vulpis: quę viuas ſępe vorauit aues.
Te ſimulaſti ęgrã: ⁊ cõmenta es febris anhelę
Peſtem: vt me rabidis dentibꝫ obtereres.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Sed fruſtra annoſum tẽtaſti fallere coruum:
Quē cęcę fraudis rętia nulla latent.
Dij tibi dent inopem vitam: quod non verita es me
Tentare alloquijs: blandicijſq; tuis.
Hi tibi ſint hoſtes: qui duram fertilis agri
Terram ꝑſcindũt vomere adũco aratri.
Hi tibi ſint hoſtes: qui paſcũt bucera opacis
Armenta in ſiluis: rure ve gramineo.
Hi tibi ſint hoſtes: qui lanigerum pecus alto
Monte: aut valle ima paſcere ſępe ſolent.
Cuiꝰ aues dudum rapuiſti ruſtica anus te
Percutiat baculo: te excerebret qꝫ colo.
Te catuli oppugnẽt: te dentata ora moloſſi
Inſani expugnẽt: te ora canina necent.
Sermonem his verbis coruꝰ clauſit: geminiſq;
Alis ſeſe auras ſuſtulit in liquidas
Hinc fallax vulpes (detectis fraudibus eius)
Siluarum ſolitas męſta adijt latebras.
Dulces blandicias ſapiens: vt toxica melle
Oblita deuitat: blandiloquoſq; fugit.
Auribus oppletis cera verſutus Vlyſſes
Syrenũ molles pręterijt modulos.
Veliuolas naues fundo ne impingeret imo
Aut ſaltem ęquoreis lęderet in ſcopulis.

Telos.

Jacobus bredenſis dauentrię hanc ſiluã
carminũ impreſſit fęliciter Anno M.
CCCC. xci. Februarij xvi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7

17413

849

84503

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 7